
NAKARBOWAĆ (2) *vb pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf nakarbować (1). *◇ imp* 2 sg nakarbuji (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Uczynić nacięcie na drzewie [co] (2) : Ascio, Ciośać/ álbo/ Drzewo nákárbować Mącz 17d.

a. *Zaznaczyć przez nacięcie [na czym ze zdaniem dopełnieniowym] (1) : A ná tym mieyfcu [...]
nákárbuy łobie/ iákoć wyłoko łpadki waga przyniołła. Strum B4.*

Formacje współrdzenne cf KARBOWAĆ.

KCh